

عنوان مقاله:

تحریر؛ پژوهشی در مفهوم، مشروعیت، کاربرد و احکام آن

محل انتشار:

فصلنامه فقه و اصول، دوره 54، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

فرزاد پارسا - دانشیار دانشگاه کردستان

خلاصه مقاله:

تحریر، گونه ای تلاش اجتهادی است به منظور دفع اشتباه در حالت ضرورت با تکیه بر ادله و قرائن که غالباً در عبادات و گاهی در مسائلی دیگر امکان به کارگیری دارد. تحریر با واژگان دیگری چون اجتهاد، توحی، الهام، التماس و فحس از واقع در شبهات موضوعیه مربوط است. این شیوه را برخی به دلیل ضعف استنادی نپذیرفته و مفید ظن غیرمغنی از حق دانسته اند، اما غالباً به عنوان راه حل آخر و در حالت ضرورت و با استناد به سیره عملی رسول خدا(ص)، ائمه، صحابه و برخی دیگر از ادله نقلی و عقلی پذیرفته اند. حجیت تحریر، محدود به متحریر و غیرقابل تسری به غیر است و دلیل شرعی فراگیر محسوب نمی شود و بسته به موضوع، احکام خاص تکلیفی را دربردارد. روش پژوهش، توصیفی تحلیلی و حاصل پژوهش، پذیرش تحریر به عنوان شیوه عملی در هنگامه اضطرار و برای دفع اشتباه و صرفاً در برخی مسائل است.

کلمات کلیدی:

تحریر، اجتهاد، کارکرد تحریر، حجیت تحریر، فقه اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1756690>

